

Zdeněk Svoboda - ukázky z tvorby

Prastará znamení

Dala by se spočítat
na prstech jedné ruky
Ale vyjadřují
to
nejpodstatnější z podstatného
I kdybychom je
přeškrtali
vymazali
vysekali
objeví se znova
na nebi
na hladině
studánky
v trávě
kdekoliv
A pokud svět světem stojí
budou
chránit
před smrtí zapomenutí
nenahraditelná praslova
Zrození Smrt Víra
Naděje Láska

Do země pohřbených nadějí

Do země
pohřbených nadějí
vede cesta jen v hrůze nalezitelná
do země posledních
vzdechů
do země dýmu
v něž se změnily
vlasy oči ústa mozky
do
země
kde si stíny větví
šeptají básně nikdy nenapsané
kde na pahýlech
tužeb
visí obrazy nikdy nenamalované
kde v oblačných sálech
zní hudba
nikdy nezaznamenaná
a kde v zahradách snů
stojí sochy nikdy
nestvořené

Do země pohřbených nadějí
vede cesta jen v hrůze nalezitelná
a nenalezitelná odtamtud

A proto jsme
chudí

Drž se naděje

Hory nebe potrhaly
Padá sníh
Nesmíš zbloudit na pěšinách
zavátých

Povede tě domů
věrná stálice
Uvidí ji ten kdo touží
vrátit se

Nedbej nic že v cestě leží
kamení
To tak bývá Poutníci jsme
znavení
a náš svět
je často sněhem
zavátý
Díky Bože za ty věčné
návraty

Drž se
naděje i proti
naději
Domov je už za
poslední
závějí

Lepší možnost

Jiřímu Kabíčkovi

Když ho dopadli
řekli mu:
Nepřijmeš-li naši víru
setneme ti hlavu
a vystavíme ji v koši
na městské bráně

A když ji přijmu?
zeptal se

Pak ti setneme hlavu
ale pohřbíme ji
spolu s tvým tělem

Zvolil tu lepší
možnost

Poezie Vánoc

Poezie Vánoc
Mnoho poezie
Vánoc
Příliš mnoho poezie Vánoc

takže jsme dokonale zapomněli
že promodralé lidské dítě
se položilo do rukou světa studeného
jako kamenná vlhká podlaha chléva

Ta společnost

Vypadala zprvu
že není k zahození
ta společnost

Ted' je pootevřeným víkem
vidět do kontejnerové rakve

Leží tam bezduchá
Zahodila sebe samu
ta společnost

Ze sbírky Stesky a rozbřesky, Brněnská diecéze CČSH, 2008.